

Bekarlık Halleri

– AhmetZeytinci · 18 Ağustos 2016

Yazın hanımı ve çocukları kayınpederin yanına Bursa'ya gönderince, haliyle bir müddet bekâr kalıyorum. Onları bırakıp döndükten sonra Ankara'ya evin içi bir sessizleşiyor sormayın gitsin. Eve varınca oh diyorum ne güzel, şiir yazarım, öykü deneme yazarım, bol bol okurum. Kendi başına kalmanın en handikaplı tarafı, benim biraz dağınık olmam. Çoraplarımı basket şeklinde atarım banyo sepetine; o anda girdi girdi, girmede mi bir daha uğraşmam yeni sayı yapmak için. Ayrıca yataktan nasıl kalktıysam, akşama kadar, sonra ki akşama kadar, daha sonra ki akşama kadar öyle kalır yatak. Kabahat ben de değil yatakta, ben düzeltmeye çalıştıkça o bozuluyor. Nasıl olsa hanım yok çocuklar yok, onlar yokken kimseler gelmez bize, ben de sabah işe gidip akşam geliyorum.

Sabah çıkmışım evden. Kahvaltı yaparken, azıcık yere reçel damlamış. Akşam eve bir gelirsin, her tarafı karıncalar basmış. Ben diyeyim beşyüz tane, siz deyin binbeşyüz tane, artık tutup tek tek onları mı sayacağım? Elektrik süpürGESİNİ alırsın, karıncalara hücuuum!!! Artık Allah ne verdiyse, ya siz beni alt edeceksiniz; ya ben sizi. İlk defa böyle bir şey başıma geliyor. Kan ter içinde kaldım karıncalarla yaptığım cenk esnasında, kıçımdan çıktı ter tabiri caizse...

Bir şey daha öğrendik rahmetli karıncalar sayesinde, demek ki evde bir şey yedikten sonra, tabak veya herhangi bir yerde asla kırıntı bırakılmayacak. Üzülüyorum da hayvanlara, zamanında Hz. Süleyman'a o kadar kıyakları var bu canlıların, mübarek hayvanlar. Dışarılarda kendi halinizde takılısanız da, bana bulaşıp, beni de günaha sokmasanız olmaz mı?

Sabah evden çıkarken, azıcık gömleğe ütü vurmuşum, sonrada ütüyü prizde unutmuşum. Akşam eve bir geldim, ütü prizde takılı ve hayvan gibi de kızmış, artık bana mı kızdı, yoksa başka birine mi orası belli değil. Allah'dan bir yere dokunmamış. Yoksa ev masalın sonunda ki gibi"Yandı bitti kül oldu"olacaktı...

Arada hanım Bursa'dan telefon eder"Ne yaptın hayatım nasıl gidiyor, bıraktığım yemekleri bitirdin mi, kirli tabakları bulaşık makinesine koydun mu" hepsine he deyip geçiyorum. Yine konuşuyor"Çiçekleri iki üç günde bir sulamayı unutma" Elimi alnıma götürdüm"Eyvah çiçekleri beş gündür sulamıyorum." Bir gittim çiçeklerin yanına, neredeyse hepsi ruhunu teslim etmek üzere, bana da sövüp duruyorlardır içlerinden" Hıyar herif bizi sulamayı yine unuttun"diye...

Çamaşır makinesini çalıştırmasını bilmem, aynı şekilde bulaşık makinesini de. Aslında iki üç derste öğretiyorlardı nasıl çalıştırılacağını kurslarında ama biz tembellik edip de gitmedik. Temiz çamaşırılar tükeniyor, tabak, bardak, çatal da kalmadı neredeyse. Varayım buradan anneme gideyim, iki üç günde orada geçer, hem çamaşırılarımı da yıkatırım. Zor zor, bekârlara Allah kolaylık versin, şunun şurasında hanım on gün annesine gitti ev altüst, darmadağın oldu. Bekârlık sultanlıkmiş? Kim demiş, bekârlık

rezilliğin daniskası, rezilliğin daniskası...